انقلاب، احیای مجدد موسیقی

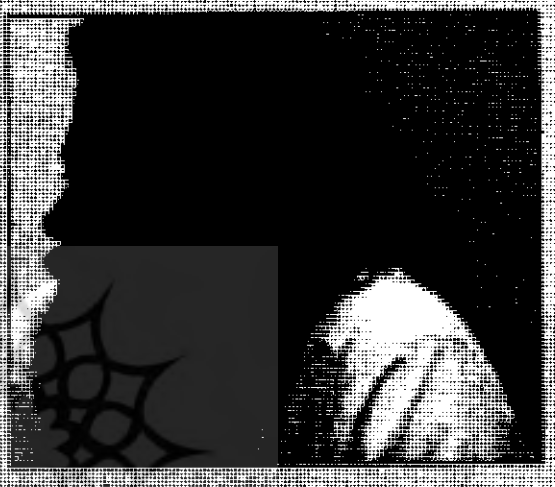

موشنگ جاوید

پیش از وقوع انقلاب اسلامی، رخدادی که جهان را متوجه ایران نمود، آشفته بازاری از انواع موسیقی در کشور پدید آمده بود. موسیقی جاز و راک در سطح نازل و بی‌هویت تمامی ذهن جامعه را مشغول به خود کرده و نوعی موسیقی کوچه و بازاری به راه یافت و در کنار آن بخش شوخی از انواع مختلف ایرانی و خارجی این آشفتگی را بیشتر کرده بود و شنیدار جامعه به سطح آسان‌پسندی و انحطاط پسند می‌کرد. این ابتذال به حدی بر هنرمندانی که خود را محق در زمینه‌ی موسیقی ایرانی می‌دانستند فشار آورد که هر کدام به راهی رفتند. یکی کناره‌گیری کرد، یکی به موسیقی پاپ تعریف نشده‌ای روی آورد، یکی هم که خیلی خاص به موسیقی ایرانی بند بود در تلویزیون (N.T.V) برای مراسم نوروز ترانه‌هایی چون کلید قفل و مجری هم داریم خواند. سیاست‌زدگی داخل موسیقی را آورده بود تا حالی که خواندن ترانه‌هایی چون صدای فیل، توقف ممنوع، آملا قلی و رینگو و صدای آدم‌هایی که بعد از انقلاب اسلامی ماهیت اصلی‌شان مشخص گردید رایج در رادیو، تلویزیون و نوار کاست گردید.

جامعه به چیزی به نام فرهنگ موسیقی آشفته نمی‌کرد. روند صنعتی شدن و ایجاد فضای تولید بی‌رویه، کشاندن جامعه به سوی فرهنگ بی‌خیالی و خالی خوش باش و عمر بر باد مکان و رواج نوعی نمی‌بینیم در سطح هنری به ویژه موسیقی

[illegible]
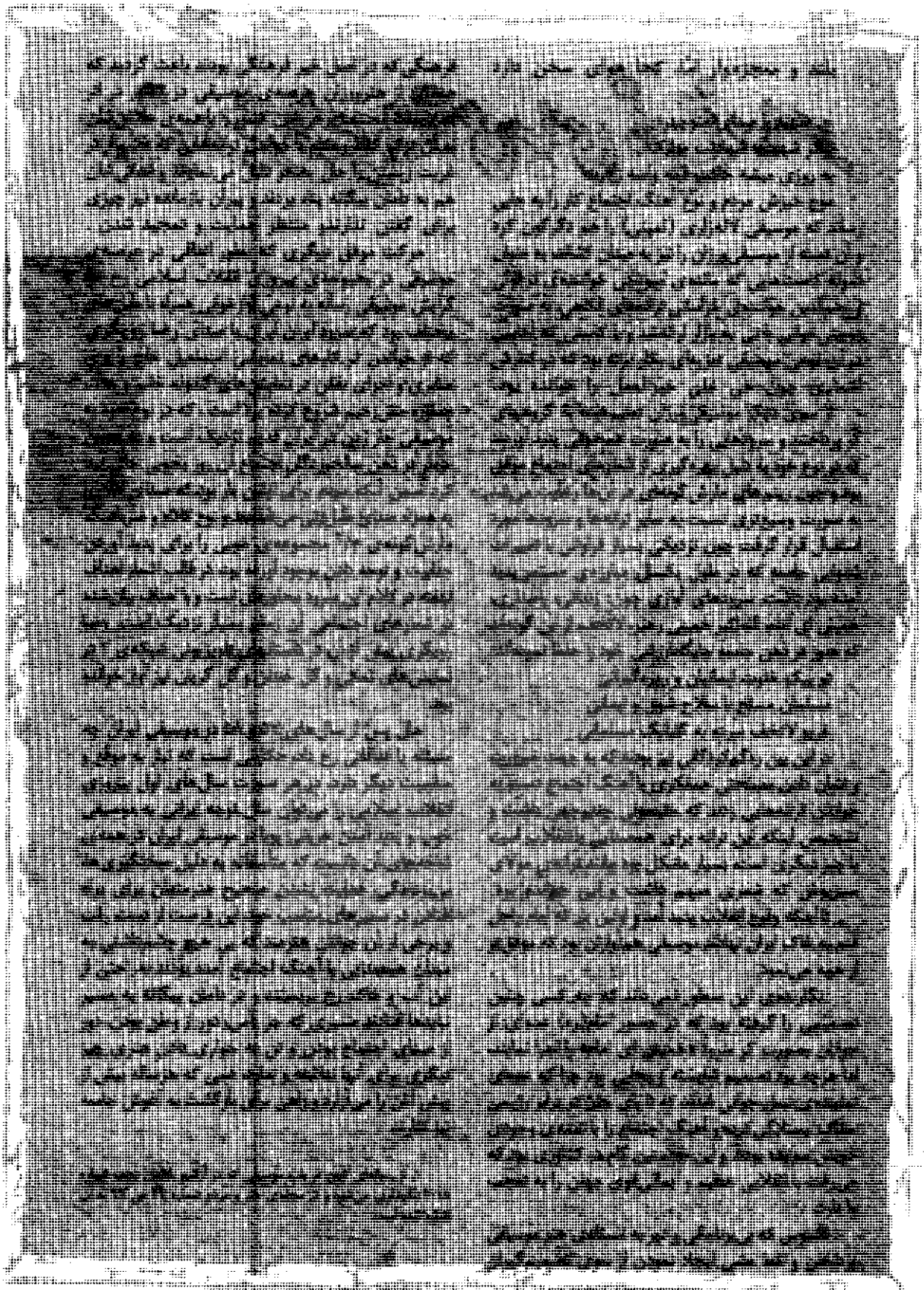
آهنگ اجتماع، آهنگ انقلاب